

Opcion 1 (*Dictada a traucs*)

La Musiciana del lac

Al pus naut d'un clapàs, sus la mai granda pèira, rasís çò que demorava del lac, la musiciana èra assetada fàcia a l'aiga. Una dròlla jove que devíá téner un vintenat d'ans, vestida d'una longa rauba blanca qu'ondejava dins lo vent, linja, polida, bruna dels pels longs, jogava de l'armonicà diatonic. M'assetèri per tèrra, pro luènh d'ela per la desrengar pas e demorar discrèt, e l'escotèri. Foguèri estonat de reconéisser de tròces de musica tradicionala occitana demest de tròces de jazz o de blues mai o mens improvisats. Tot còp de musicas que pareissián mai ancianas. Avíá tres o quatre armonicàs que preniá segon lo tròç qu'interpretava. Cambiava sovent d'estil e de musica en complèta libertat. Sas mans aparavan son instrument dins un estug mofle e dolhet e sas pòtas i se pausavan per un long poton. L'armonicà ne cantava de plaser. Èran de longas cridas, de plors, de rires. Las nòtas rajavan esclètas coma l'aiga d'una sorga canda al mitan d'un esclairòl ensolelhat, sens jamai se butassar. (35 mots de 172)

Opcion 2 (*Dictada classica*) — *Primièra frasa – 15 mots – comuna a totes los candidats.*

Son jòc preniá a las tripas e menava d'esmogudas deliciosas que lo còr me'n fremesissíá. (15 mots)

Espelissíán dins mon èime de sentidas de patz, d'amor, de suaudor, d'imatges del trefons del temps, de natura al còp salvatja e aparaira plena de calor e de vida.

Aquela dròlla semblava jogar pel plaser, per ela sola... Jamai prenguèt pas garda que l'escotavi. Sempre sos uèlhs èran baissats sus l'immensitat del sòmi que sa musica dessenhava e delargava. Totjorn jogava...

Lo solelh avíá trescolat, l'ombra de la nuèch expandissíá sa frescura sus l'estanh e sus mas espatlas. Quitèri amb plan pena e de racacòr mon sèti, dapasset, e me'n tornèri, mon èime emplenat de pantaisses embelinaires e de pensadas serenas. (15 + 101 = 116 mots)

Total dictada : 172 + 116 = 288 mots

Opcion 1 (*Dictada a traucs*)

La Musiciana del lac

Al pus naut d'un clapàs, sus la mai granda pèira, rasís çò que demorava del lac, la musiciana èra assetada fàcia a l'aiga. Una dròlla jove que devíá téner un vintenat d'ans, vestida d'una longa rauba blanca qu'ondejava dins lo vent, linja, polida, bruna dels pels longs, jogava de l'armonicà diatonic.

M'assetèri per tèrra, pro luènh d'ela per la desrengar pas e demorar discrèt, e l'escotèri. Foguèri estonat de reconéisser de tròces de musica tradicionala occitana demest de tròces de jazz o de blues mai o mens improvisats. Tot còp de musicas que pareissián mai ancianas. Avíá tres o quatre armonicàs que preniá segon lo tròç qu'interpretava. Cambiava sovent d'estil e de musica en complèta libertat. Sas mans aparavan son instrument dins un estug mofle e dolhet e sas pòtas i se pausavan per un long poton.

L'armonicà ne cantava de plaser. Èran de longas cridas, de plors, de rires. Las nòtas rajavan esclètas coma l'aiga d'una sorga canda al mitan d'un esclairòl ensolelhat, sens jamai se butassar. (35 mots de 172)

Opcion 2 (*Dictada classica*) — *Primièra frasa – 15 mots – comuna a totes los candidats.*

Son jòc preniá a las tripas e menava d'esmogudas deliciosas que lo còr me'n fremesissíá. (15 mots)

Espelissíán dins mon èime de sentidas de patz, d'amor, de suaudor, d'imatges del trefons del temps, de natura al còp salvatja e aparaira plena de calor e de vida.

Aquela dròlla semblava jogar pel plaser, per ela sola... Jamai prenguèt pas garda que l'escotavi. Sempre sos uèlhs èran baissats sus l'immensitat del sòmi que sa musica dessenhava e delargava. Totjorn jogava...

Lo solelh avíá trescolat, l'ombra de la nuèch expandissíá sa frescura sus l'estanh e sus mas espatlas. Quitèri amb plan pena e de racacòr mon sèti, dapasset, e me'n tornèri, mon èime emplenat de pantaisses embelinaires e de pensadas serenas. (15 + 101 = 116 mots)

Total dictada : 172 + 116 = 288 mots